

حمله نظامی آمریکا
و متحدان غربی - عربی به سوریه؛
ابعاد و پیامدها

به نام خدا

فهرست مطالب

- ۱.....چکیده
- ۱.....مقدمه
- ۲.....حمله به سوریه در سایه پیروزی‌های ارتش
- ۳.....سناریوهای احتمالی در حمله به سوریه
- ۵.....کشورهای حاضر در حمله به سوریه
- ۶.....مسیر و روش حمله
- ۸.....نگاهی به توان رزمی ارتش سوریه
- ۱۰.....نوع و شکل پاسخ سوریه
- ۱۱.....هدف قرار دادن گروه‌های مسلح وابسته به القاعده
- ۱۱.....پیامدهای حمله به سوریه
- ۱۳.....واکنش‌های بین‌المللی به طرح حمله به سوریه
- ۱۴.....جمع‌بندی

حمله نظامی آمریکا و متحدان غربی - عربی به سوریه؛ ابعاد و پیامدها

چکیده

پس از دو سال و نیم جنگ داخلی و بحران‌سازی در سوریه، شواهد حاکی از آن است که کشورهای حامی گروه‌های مسلح فعال در سوریه (و به‌طور مشخص آمریکا) بر آن هستند تا برای خارج کردن آنها از بن‌بست کنونی، عملیات نظامی را علیه دمشق صورت دهند. این تحلیل ضمن اشاره به بنیادهای چنین تصمیمی، تأثیر حمله نظامی بر بحران جاری سوریه، شیوه و مسیر حمله، پاسخ سوریه و در نهایت پیامدهای آن را مورد بررسی قرار می‌دهد.

مقدمه

یک هفته پس از حمله مشکوک شیمیایی در حومه دمشق که به مرگ بیش از ۱۴۵۰ نفر از شبه‌نظامیان مسلح و مردم عادی منجر شد، به نظر می‌رسد سایه جنگ هر چه بیشتر بر سر منطقه خاورمیانه چنگ انداخته است. در این رابطه باید تأکید کرد که پیام‌های آشکار و پنهانی که توسط متحدان تروریست‌ها منتشر می‌شود حاکی از آن است که آنها درصددند تا حمله‌ای نظامی به زیرساخت‌های نظامی سوریه انجام دهند تا به‌زعم خود، توازن قوا در این کشور برقرار شود. این حمله نظامی که ابعاد و پیامدهای نامشخصی دارد، می‌تواند نه تنها برای منطقه، بلکه برای همه جهان

خطرناک باشد. وقوع جنگی منطقه‌ای و بین‌المللی در صورت گسترش دامنه نبردها، یکی از مهمترین احتمالاتی است که در این بحران قابل اشاره است.

حمله به سوریه در سایه پیروزی‌های ارتش

حمله شیمیایی مشکوک هفته گذشته که به باور بسیاری از کارشناسان نمی‌توانست توسط ارتش سوریه صورت گرفته باشد، در واقع بهانه‌ای از پیش برنامه‌ریزی شده بود تا بر اساس آن، حامیان گروه‌های تروریستی در سوریه مانع شکست نهایی آنها شوند. به‌صورت خلاصه باید گفت که دستاوردهای ارتش سوریه در سه جبهه حمص، لاذقیه و به ویژه دمشق، حامیان گروه‌های مسلح را به این نتیجه رساند که ارتش قادر خواهد بود تا پیش از سال ۲۰۱۶ و زمان برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری، مخالفان را به‌صورت کامل سرکوب و نابود کند و با توجه به ارزیابی‌هایی که سازمان‌های اطلاعاتی کشورهای اروپایی و آمریکا از میزان محبوبیت بشار اسد داشته و دارند او این توانایی را دارد که در انتخابات سال آینده بار دیگر پیروز شود. شکست‌های متوالی گروه‌های مسلح به جبهه ترکی - عربی و غربی نشان داد که با تکیه بر ظرفیت این گروه‌ها نمی‌توان به توازن نظامی مد نظر برای حضور در مذاکرات ژنو ۲ دست یافت، از این رو، این کشورها خود به‌عنوان عنصر مداخله‌گر برای رسیدن به این سطح از توازن، وارد عمل شده‌اند تا بتوانند مسیرهای پیشروی گروه‌های مسلح را هموار کنند.

سناریوهای احتمالی در حمله به سوریه

درخصوص اقدام نظامی علیه سوریه، چند سناریوی احتمالی را می‌توان مورد بررسی قرار داد که بدون شک تمامی آنها مورد توجه قرار گرفته است. این سناریوها را می‌توان به صورت ذیل برشمرد:

۱. ایجاد یک منطقه حائل در طول مرزهای ترکیه و اردن که در آن مانع از ورود ارتش سوریه شوند. این منطقه در نهایت به محیط امنی برای حملات گروه‌های مسلح تبدیل خواهد شد. بر این اساس؛ دایره جنگ در سوریه با توجه به حمایت مستقیم از گروه‌های مسلح و وضع پیچیده منطقه‌ای به شدت گسترش خواهد یافت.

۲. در سناریوی جایگزین این طرح، یک منطقه پرواز ممنوع ایجاد خواهد شد که براساس آن نیروی هوایی ارتش سوریه اجازه فعالیت در آن را نخواهد داشت. در این منطقه، گروه‌های مسلح می‌توانند زیرساخت‌های خود را برای ادامه جنگ با دولت مرکزی مستحکم و متمرکز کنند. در این طرح، مخالفان مسلح از آتش نیروی هوایی سوریه در امان خواهند بود و جنگنده‌های کشورهای خارجی نیز می‌توانند با امنیت در آن پرواز کنند.

۳. اما سومین سناریویی که بیشتر مراکز مطالعاتی بر آن تمرکز دارند و آن را محتمل‌تر می‌دانند، حمله محدود هوایی به مراکز مهم و راهبردی ارتش سوریه مانند نیروی هوایی، پادگان‌های نظامی و در نهایت موشک‌های بالستیک و سیستم دفاع ضدهوایی این کشور است.

نتیجه اولیه چنین اقدامی، تضعیف ارتش سوریه به نفع گروه‌های مسلح است که

این گروه‌ها در سایه آن می‌توانند پیشروی‌هایی در برخی از مناطق به‌خصوص در حلب، ادلب و دمشق داشته باشند و فشار بر ارتش و دولت سوریه را سخت کنند تا در هر معامله‌ای که قرار است در آینده صورت بگیرد، آنها امتیازات بیشتری بدهند. اما نتایج بلندمدت این طرح غیرقابل پیش‌بینی است، زیرا بستگی به میزان و ابعاد پاسخگویی ارتش سوریه به آن دارد، در صورتی‌که ارتش این کشور تصمیم گرفته باشد به این حملات پاسخ دهد و این حملات هم نتوانند به‌صورت دقیق و در یک محدوده زمانی معین، ارتش سوریه را زمینگیر کنند شکست راهبردی و غیرقابل جبرانی برای کشورهای حمله‌کننده رقم خواهد زد.

نکته مهم دیگری که باید به آن اشاره کرده، مسئله سلاح‌های شیمیایی سوریه است که بدون شک نمی‌تواند مورد حمله هوایی قرار بگیرد و باید برای کنترل آن دست به یک عملیات ویژه هلی‌برن و پیاده کردن نیرو زد که چنین عملیاتی خطرات بسیاری برای نیروهای عمل‌کننده دارد و به‌صورت عملی، قابلیت اجرایی ندارد.

۴. چهارمین سناریویی که در این زمینه قابل بحث و بررسی است، افزایش کمک‌های تسلیحاتی و آموزشی به گروه‌های مسلح مانند در اختیار گذاشتن سلاح‌های ضدزره و ضدهوایی است که این طرح نیز تنها منجر به طولانی شدن جنگ و افزایش تلفات انسانی دو طرف خواهد شد، به‌خصوص اگر گروه‌های مسلح موفق نشوند از این تسلیحات به‌صورت هدفمند و در راستای شکست ارتش استفاده کنند.

۵. سناریوی پنجم تدارک یک نبرد زمینی است که هر چند قابلیت بررسی دارد، اما به هیچ عنوان نمی‌تواند عملیاتی شود. آمریکا با توجه به تجربه دو نبرد عراق و افغانستان

که تلفات انسانی بسیاری برای این کشور داشت، نمی‌تواند چنین طرحی را عملیاتی کند؛ ورود به این طرح حتی برای کشوری مانند ترکیه نیز بسیار هزینه‌بر و سنگین خواهد بود، زیرا افکار عمومی این کشور به شدت مخالف ورود نظامیان به خاک سوریه هستند.

کشورهای حاضر در حمله به سوریه

کشورهایی که به احتمال زیاد، در حمله نظامی به سوریه مشارکت خواهند کرد، شامل همان کشورهای هستند که تا پیش از این به‌عنوان «دوستان سوریه» مطرح بوده و نشست‌های متعددی را جهت حمایت از گروه‌های مسلح تروریستی تشکیل داده‌اند.

این کشورها شامل ترکیه، عربستان، امارات متحده عربی، قطر، آمریکا، انگلیس، فرانسه، آلمان و اردن می‌شوند. تا پیش از سرنگونی محمد مرسی در مصر، این کشور نیز در جمع این بازیگران حضور داشت، اما در طرح فعلی برای حمله به سوریه به‌نظر می‌رسد کشورهای که بیشترین فعالیت را دارند، شامل کشورهای عربستان سعودی، آمریکا، انگلیس، قطر، فرانسه، ترکیه، اردن و کانادا به همراه برخی از افسران و نظامیان فراری ارتش سوریه در قالب «ارتش آزاد» باشند. البته در این مورد نباید از نقش فعال رژیم صهیونیستی نیز غافل شد. همچنین در تازه‌ترین تحول، مجلس عوام انگلیس با مشارکت دولت این کشور در حمله نظامی به سوریه مخالفت کرده است.

رؤسای ستاد مشترک ارتش کشورهای نامبرده، در طول هفته جاری نشست‌های متعددی را در اردن برای بررسی ابعاد حمله نظامی در سوریه داشتند که از نتیجه این نشست‌ها هیچ گزارشی منتشر نشده، اما به‌نظر می‌رسد که ابعاد،

مسیرها، اهداف و در نهایت پیامدهای چنین حمله‌ای در این سلسله نشست‌ها مورد بررسی قرار گرفته است.

مسیر و روش حمله

با توجه به سناریوهای ذکر شده، می‌توان گفت که کشورهای حامی گروه‌های تروریستی در سوریه، برای حمله حمایتی خود، سه مسیر بیشتر در اختیار ندارند و این سه مسیر نیز به دلیل مخالفت کشورهای عراق و لبنان و همچنین اعلام بی‌طرفی توسط رژیم صهیونیستی به دست آمده است:

۱. استفاده از حریم هوایی ترکیه: این مسیر با توجه به حمایت آنکارا از گروه‌های مسلح تروریستی از زمان شروع بحران سوریه، اولین مسیری خواهد بود که دارای پشتوانه لجستیکی است، به خصوص که وزیر امور خارجه ترکیه اعلام کرده است کشورش به هر ائتلافی که علیه سوریه شکل بگیرد، خواهد پیوست.

۲. مرزهای غربی و استفاده از دریای مدیترانه: این مسیر با توجه به حضور ناوهای آمریکا، انگلیس و فرانسه در منطقه و همچنین وجود پایگاه‌های هوایی و دریایی این کشورها در جزیره قبرس، اولویت بیشتری خواهد داشت.

۳. استفاده از حریم هوایی اردن: این مسیر با توجه به فشارهای آمریکا و عربستان بر اردن، می‌تواند در دستور کار قرار گیرد، اما عملیاتی شدن آن به دلایل متعددی مانند وحشت سران اردن از نفوذ سازمان اطلاعات سوریه به کشور خود و همچنین نزدیکی امان، پایتخت این کشور به مرزهای سوریه که می‌تواند هدف

موشک‌های کوتاه‌برد سوریه قرار بگیرد، چندان محتمل نیست. با توجه به این موارد؛ دولت این کشور اعلام کرد که در هیچ جنگی علیه سوریه مشارکت نخواهد کرد. البته مشخص نیست که این عدم مشارکت با اجازه دادن به نیروی هوایی کشورهای متخاصم برای هدف قرار دادن سوریه تا چه اندازه، قابل توجیه است.

در مورد شیوه‌های حمله نیز باید گفت با توجه به تجربه و مدل‌های متعددی که آمریکا و متحدان این کشور در طول دو دهه گذشته در جنگ علیه دیگر کشورها داشته‌اند، به احتمال زیاد از شلیک موشک‌های کروز به صورت انبوه و همچنین استفاده از بمب‌افکن‌های با ارتفاع پروازی بالا برای حمله استفاده خواهند کرد.

در مورد اهداف حمله، باید به مراکزی که ممکن است مورد هدف قرار گیرند

اشاره کرد:

۱. فرودگاه‌ها: سوریه در مجموع ۲۰ فرودگاه نظامی دارد که دو فرودگاه بالگردی

آن توسط شورشیان مسلح تصرف شد و اکنون ۱۸ فرودگاه آن عملیاتی است.

۲. مراکز راداری: این مراکز که بیشتر در اطراف دمشق و مناطق ساحلی سوریه

فعالیت دارند، می‌تواند تهدید عمده‌ای برای هر نیروی هوایی جهت حمله به سوریه

باشد. برخی از این مراکز راداری در طول چند سال گذشته با کمک روسیه و چین

به صورت کامل نوسازی و مدرنیزه شده‌اند.

۳. نیروی زرهی سوریه: سوریه در حال حاضر یکی از بزرگ‌ترین نیروهای

زرهی خاورمیانه را در اختیار دارد. هر چند تعدادی تانک‌های این کشور به دست

شورشیان مسلح افتاده و یا توسط آنها نابود شده است، اما این نیرو نقش عمده‌ای

در تحرکات ارتش سوریه و شکست مخالفان دارد و هدف قرار دادن آن، می‌تواند

مسیر حرکت شورشیان مسلح را هموار کند.

۴. **پدافند هوایی سوریه:** پدافند هوایی سوریه که مانع عمده‌ای در برابر هر گونه عملیات نظامی است، در بانک اهداف تعریف شده، جایگاه مهمی دارد. این اهداف به دلیل پراکندگی جغرافیایی و تعداد بسیار زیاد آنها، هدفی سخت به شمار می‌رود.

۵. **زرادخانه موشکی و یگان‌های توپخانه سوریه:** هدف از حمله به مراکز موشکی سوریه، ناتوان کردن این کشور به نفع رژیم صهیونیستی است. هر چند سوریه در طول سال‌های گذشته شیوه‌های جدیدی را برای انبارداری و شلیک موشک‌های خود به کار گرفته است، اما برداشتن تهدید موشکی سوریه برای ترکیه، رژیم اسرائیل، اردن و عربستان سعودی جایگاه مهمی دارد. در حوزه توپخانه نیز، مخالفان به شدت خواستار هدف قرار گرفتن توپخانه قدرتمند سوریه هستند.

بجز موارد مطرح شده در بالا، ممکن است برخی از اهداف راهبردی دیگری در لیست اهداف احتمالی وجود داشته باشند، اما براساس اعلام آمریکا و متحدان این کشور، در یک حمله «محدود» این مراکز باید هدف قرار گیرند که به نظر می‌رسد چندان هم محدود نخواهد بود.

نگاهی به توان رزمی ارتش سوریه

هر چند گفته می‌شود ارتش سوریه در طول دو سال جنگ داخلی فرسوده شده است، اما بجز نیروی زمینی این کشور که در نبرد مستقیم با گروه‌های مسلح تروریستی بوده است، یگان‌های موشکی، هوایی و دریایی آن تقریباً دست نخورده باقی مانده و با توجه

به اطلاعات موجود، ارتش سوریه توانسته است با استخدام و به کارگیری نیروهای جدید در ساختار خود، جای افسران و درجه‌داران فراری را به صورت کامل پر کند.

با توجه به توانایی‌های پدافندی سوریه می‌توان گفت که حمله به این کشور سخت و پیروزی بر آن سخت‌تر است؛ مهمترین ابزارهای دفاعی سوریه عبارتند از: ۱. سامانه ضدهوایی و ضدموشکی پیشرفته مانند بوک، پانستیر، سیستم‌های به روز شده اپتیکی و سیستم‌های نبرد الکترونیک.

۲. قدرت موشکی بالستیک و دوربرد ارتش سوریه. ارتش سوریه دارای طیف متنوعی از موشک‌های زمین به زمین در بردهای مختلف است که می‌توانند هدف‌هایی را در فاصله بیش از ۱۳۰۰ کیلومتری هدف قرار دهند. در زرادخانه موشکی سوریه، موشک‌هایی مانند اسکندر و اس ۶۰۰ - فاتح ۱۱۰ وجود دارد که هیچ یک از سامانه‌های ضدموشکی موجود در ترکیه، اردن و سرزمین‌های اشغالی توان مقابله با آن را ندارند.

۳. پراکندگی جغرافیایی ارتش در سوریه؛ گفته می‌شود که در سوریه ارتش این کشور بیش از ۶ هزار مرکز نظامی دارد و هدف قرار دادن این تعداد هدف در مدت زمان معین، سخت خواهد بود. ارتش سوریه همچنین با توجه به تهدیدات موجود، توان نظامی خود را به مناطق امن و خارج از پادگان‌های معین منتقل کرده است.

۴. قدرت ضدسطحی ارتش سوریه؛ نیروی دریایی سوریه با توجه به تهدیدات دریاپایه دشمن، در طول سال‌های گذشته تأکید بسیار زیادی بر تقویت خود در این حوزه داشته است. سوریه پیشرفته‌ترین موشک ضدکشتی جهان، یعنی موشک یاخونت ۴ را در اختیار دارد که این موشک می‌تواند هر هدف دریایی را در فاصله

۳۰۰ کیلومتری نابود کند و ارتش آمریکا نیز توان مقابله با آن را ندارد.

رژیم اسرائیل تلاش کرد تا به‌زعم خود محل ذخیره‌سازی این موشک‌ها را نابود کند، اما راه به جایی نبرد. دیگر موشک‌هایی که سوریه در حوزه دریایی در اختیار دارد، موشک‌های پیشرفته و به روز C802 و C803 ساخت چین هستند که این دو موشک هم توان درگیری بالایی دارند و تهدیدی عمده برای هر نیروی دریایی متجاوزی به شمار می‌روند.

علاوه‌بر این موارد، باید گفت ارتش سوریه توانایی‌های ناشناخته‌ای دارد که ولید المعلم وزیر امور خارجه این کشور قول داد در صورت بروز هر حمله نظامی، همه را شگفت‌زده کند.

نوع و شکل پاسخ سوریه

در مورد نوع پاسخ سوریه باید به نوع حمله به این کشور توجه کرد، پاسخ سوریه می‌تواند طیف وسیعی را دربرگیرد، به‌عبارت دیگر، آنچه در بانک اهداف آمریکا برای حمله به سوریه قید شده است، نوع پاسخ این کشور را مشخص می‌کند. اینکه ترکیه، اردن، عربستان سعودی، قطر و به‌خصوص رژیم صهیونیستی وارد این درگیری‌ها شوند، بسیار تعیین‌کننده خواهد بود، اما با توجه به شواهد موجود، این نبرد می‌تواند به شکلی غیرقابل پیش‌بینی گسترش پیدا کند هر چند مقامات آمریکایی و متحدان انگلیسی و فرانسوی آنها، آن را نبردی محدود می‌نامند.

با تأکید بر این مهم که امنیت رژیم صهیونیستی اولویت اصلی آمریکا در منطقه

به شمار می‌رود و این رژیم به خوبی از توان موشکی سوریه برای هدف قرار دادن زیرساخت‌های خود آگاه است، سران تل‌آویو از هم‌اکنون خود را خارج از دایره نبرد تعریف کرده‌اند تا از حمله دو جانبه حزب‌ا... و سوریه در امان بمانند.

هدف قرار دادن گروه‌های مسلح وابسته به القاعده

یکی از مواردی که در طول روزهای گذشته در رسانه‌ها و توسط کارشناسان مسائل سیاسی و نظامی مورد اشاره قرار گرفته است، احتمال حمله همزمان آمریکا به مواضع ارتش سوریه و همچنین پایگاه‌ها و مراکز تجمع، آموزش و انبارهای تسلیحاتی و تدارکاتی گروه‌های تندروی وابسته به القاعده مانند جبهه النصره و گروهک «دولت شام و عراق» است.

در این سناریو، آمریکا تلاش می‌کند با هدف قرار دادن مراکز این گروه‌های مسلح تروریستی که مورد حمایت ترکیه و عربستان هستند، راه را برای تقویت آنچه که ارتش آزاد نامیده می‌شود فراهم کند تا نیروهای وابسته به ائتلاف ملی مخالفان بتوانند توان از دست رفته خود را بازیابی کنند.

پیامدهای حمله به سوریه

حمله نظامی به سوریه پیامدهای مختلف و غیرقابل پیش‌بینی دارد که می‌تواند بر کل منطقه خاورمیانه تأثیرگذار باشد؛ این پیامدها را می‌توان به شرح ذیل مورد اشاره قرار داد:

۱. موفقیت حملات و تضعیف ارتش سوریه: این سناریو کاملاً به نفع گروه‌های مسلح مخالف است. در صورت چنین اتفاقی، دمشق ناچار خواهد بود به مخالفان که اکنون در موضع ضعف قرار دارند، امتیازات گسترده‌ای بدهد.
۲. گسترش دایره جنگ و منطقه‌ای شدن آن: یکی از نگرانی‌های عمده آمریکا و متحدان این کشور، گسترش دایره جنگ و کشیده شدن پای رژیم صهیونیستی به آن است. در این سناریو حزباً... لبنان و به تبع آن گروه‌های مقاومت فلسطینی هم وارد نبرد می‌شوند.
۳. قدرت یافتن جریان‌های وابسته به القاعده: با توجه به این مسئله که ارتش آزاد تنها ۱۵ درصد از توان نظامی مخالفان نظام سوریه را در دست دارد، تضعیف ارتش سوریه می‌تواند به نفع گروه‌های تروریستی مانند جبهه النصره، گروهک دولت شام و عراق و دیگر متحدان تندروی داخلی آنها تمام شود. در این صورت این القاعده خواهد بود که پیروز میدان این نبرد است.
۴. شکست حمله نظامی: در صورت شکست حمله به سوریه و پاسخ مناسب ارتش سوریه، دمشق دیگر به هیچ عنوان راهی ژنو برای انجام مذاکرات سیاسی نخواهد شد و مخالفان در ساختار سیاسی آینده این کشور هیچ جایگاهی پیدا نخواهند کرد.
۵. فعال شدن جبهه جولان: در صورت حمله به سوریه، فارغ از هر نتیجه‌ای که به دست بیاید، یکی از طرح‌هایی که دولت سوریه آن را فعال خواهد کرد، جبهه جولان خواهد بود. فعال شدن این جبهه می‌تواند رژیم صهیونیستی را در جنگی فرسایشی

قرار دهد که به هیچ عنوان مطلوب آمریکا و کشورهای اروپایی نخواهد بود.

۶. احتمال ورود متحدان منطقه‌ای سوریه به نبرد: اگر دایره جنگ گسترده شود و هدف از آن نابودی نظام کنونی سوریه و نه تضعیف آن باشد، بدون شک در یک بازی مرگ و زندگی متحدان منطقه‌ای سوریه وارد عمل می‌شوند و جنگ شکلی کاملاً گسترده و غیرقابل کنترل خواهد داشت که بر خلاف اصل مطرح شده مبنی بر جنگ محدود خواهد بود.

۷. تقسیم سوریه: یکی از مواردی که جنگ احتمالی در پی خواهد داشت، تقسیم سوریه و یا همان بالکانیزه کردن این کشور است. در این صورت، یک کشور قدرتمند در جغرافیایی که از ساحل سوریه تا حمص، حماه و در نهایت دمشق و اردن کشیده می‌شود تشکیل خواهد شد. این کشور احتمالی به سادگی می‌تواند دو کشور تشکیل شده دیگر یعنی، سوریه سنی با فعالیت القاعده و لیبرال‌ها و همچنین کردها را اذیت کند و برای ترکیه و رژیم اسرائیل دردسر ایجاد کند. این کشور همچنین تأثیر نامحدودی در لبنان خواهد داشت.

واکنش‌های بین‌المللی به طرح حمله به سوریه

حمله نظامی آمریکا و دیگر حامیان گروه‌های تروریستی فعال در سوریه به این کشور، واکنش‌های بین‌المللی بسیاری در پی داشته است. حمله نظامی از نظر موازین بین‌المللی قابلیت دفاع ندارد. حتی اظهارات رئیس‌جمهور آمریکا مبنی بر عدم اقدام نظامی بدون مجوز شورای امنیت سازمان ملل متحد، نشان‌دهنده غیرقانونی بودن چنین اقدامی است؛ در واقع حمله نظامی به سوریه بدون مجوز و تأیید سازمان ملل

نوعی بدعت جدید پس از حمله آمریکا به عراق به شمار می‌رود. استدلال ضعیف مقامات و سران کشورهای غربی به‌خصوص جان کری وزیر امور خارجه آمریکا که گفته بود «مهم نیست که چه کسی از سلاح شیمیایی استفاده کرده، مهم این است که از این تسلیحات استفاده شده است» نشان‌دهنده نگاه یک‌جانبه این کشورها به مسائل مهم جهانی و بهانه‌جویی برای پیشبرد منافع و راهبردهای خود است. در برابر چنین استدلال‌ها و بهانه‌جویی‌های سخیفی؛ واکنش‌های بین‌المللی به آن نیز اندکی عجیب به نظر می‌رسد. هر چند ایران، روسیه، چین، لبنان، عراق، مصر و ... مخالف چنین حمله‌ای هستند، اما با توجه به شواهد موجود، دستگاه دیپلماسی آمریکا، انگلیس و فرانسه و دلارهای نفتی عربستان و قطر بر آن هستند به هر شکل ممکن افکار عمومی جهان را به سمت خود تغییر داده و محیط را برای چنین حمله‌ای فراهم کنند. عدم واکنش دبیرکل سازمان ملل متحد و گسیل معاون سیاسی خود به تهران برای رایزنی با مقامات ایران در واقع نشان‌دهنده نگرش بان‌کی‌مون به مسئله حمله به سوریه است، هر چند وی در عرصه رسانه‌ای تلاش می‌کند خود را مخالف جنگ نشان دهد.

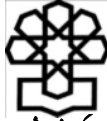
جمع‌بندی

به‌عنوان جمع‌بندی موارد مطرح شده در این گزارش باید تأکید کرد، حمله به سوریه در راستای جبران شکست و ناکامی جبهه حامیان مخالفان در این کشور است. این حمله هر چند محدود تعریف شده است، اما با توجه به شرایط اقلیمی و منطقه‌ای می‌تواند به سرعت گسترش پیدا کند.

همان‌گونه که رهبر انقلاب در اظهارات روز چهارشنبه خود در دیدار با اعضای هیئت دولت تأکید کردند: «اگر چنین اقدامی انجام شود، آمریکایی‌ها قطعاً همانند دخالت در عراق و افغانستان، ضرر خواهند کرد؛ دخالت قدرت‌های فرامنطقه‌ای و خارجی در یک کشور، نتیجه‌ای جز آتش‌افروزی نخواهد داشت و نفرت ملت‌ها از آنها را نیز افزایش خواهد داد. این آتش‌افروزی همچون جرقه‌ای در انبار باروت است که ابعاد و پیامدهای آن نامشخص خواهد بود». از این رو مجلس و دولت باید در اقدامی هماهنگ در همه سطوح بین‌المللی و منطقه‌ای از وقوع چنین اقدام خطرناکی جلوگیری کنند.

سوریه به‌عنوان عضو برجسته محور مقاومت، در طول دو سال گذشته علیرغم همه فشارها توانسته انسجام سیاسی و حتی نظامی خود را حفظ کند و پیروزی دولت و ملت این کشور در جنگی تحمیلی می‌تواند موقعیت محور مقاومت را بیش از پیش تقویت کند، از این رو سزاوار است که متحدان این کشور در محور مقاومت به‌خصوص ایران و همچنین متحدان منطقه‌ای و بین‌المللی این کشور مانند روسیه و چین با حمایت‌های آشکار خود در ابتدا مانع از حمله نظامی به این کشور شوند و در صورت حمله نیز در کنار این کشور باشند.

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۱۳۱۷۶

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: حمله نظامی آمریکا و متحدان غربی - عربی به سوریه؛ ابعاد و پیامدها

نام دفتر: مطالعات سیاسی (گروه سیاست خارجی)

تهیه و تدوین: کریم جعفری

ناظر علمی: مهدی امیری

مقتضی: معاونت پژوهش‌های سیاسی - حقوقی

ویراستار: حسین صدری‌نیا

واژه‌های کلیدی:

۱. سوریه

۲. آمریکا

۳. حمله نظامی

تاریخ انتشار: ۱۳۹۲/۶/۹